РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали
IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»
17 квітня 2016

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали
IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»

Рівне – 2016

ББК 80
Ф 54
УДК 80

Філологічні витоки: Матеріали IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасної іноземної філології» (17 квітня 2016 р.). – Рівне: РДГУ, 2016. – 244 с.

Редакційна колегія:
Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;
Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;
Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:
Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:
Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

М., 1986. – 387 с.
5. Никитин М.В. Лексическое значение слова / М.В.Никитин. – М.: Высш. шк., 1983. – 127 с.
6. Collins Chambers Dictionary of Idioms: English-Ukrainian Semibilngual / V.Collins. – К.: Всеувито, 2002. – 475 p.
7. Collins Shorter English Dictionary 60.000 References with etymological pronouncing / V.Collins. – London, 1973. – 674 p.
8. Kunin A. V. English-Russian dictionary of idioms / A.V.Kunin. – M., 2005. – 503 p.
9. Longman Idioms Dictionary. Essex – England: Addison Wesley Longman Limited, 1998. – 1134 p.
10. The World Book Encyclopedia. – Vol. 4. – Chicago, London, Sydney, Toronto, 1994. – 1346 p.
11. Weinreich U. Problems in the Analysis of Idioms: Substance and Structure of Language / Weinreich U. – University of California Press, Berkley and Los Angeles, 1984. – 423 p.
12. http://filologia.narod.ru
13. http://www.libfl.ru/newbnp/2002-08/r16.htm
14. http://www.links-guide.ru/sprachen/lexica/fraseologija.htm
15. http://www.gramota.ru

Науковий керівник: канд. пед. н., доц. кафедри практики англійської мови РДГУ Фрідріх А.В.

Лялька О.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» У РОМАНІ ТОМАСА ГАРРІСА «HANNIBAL RISING»

Поняття картини світу (зокрема й мовної) ґрунтується на вивченні уявлень людини про світ. Картина світу – це результат обробки інформації про середовище і людину. Як глобальний образ, вона являє собою основу світобачення, світовідчуття і реалізується в різноманітних формах людської поведінки, до яких належить і людська мова. Сукупність уявлень про світ, зафіксованих у значенні різноманітних слів і висловів, формується в певну систему поглядів, які потребують свого подальшого осмислення.

Сукупність цих знань, збережених у мовній формі, називається «мовною картиною світу» (В.Гумбольдт, Л.Вайсгербер, Е.Сепір, Б.Уорф, О.Потебня, В.Ужченко, Ю.Апресян, О.Кубрякова, З.Попова, Й.Стернін, В.Постовалова, І.Штерн, М.Кочерган та ін.). Мовна картина світу є суб’єктивним образом об’єктивної реальності, оскільки кожна людина по-своєму і неповторно відтворює світ.

Поняття картини світу бере початок від ідей В. фон Гумбольдта про внутрішню форму мови, з одного боку, і від ідей американської етнолінгвістики, зокрема гіпотези лінгвістичної відносності Сепіра-Уорфа, – з іншого. В.Гумбольдт і його послідовники вважали, що мова – це «дух народу», вона приховує особливий світогляд і специфічний спосіб мислення. Б.Уорф стверджував, що ми можемо по-різному бачити і сприймати світ, але саме мова визначає спосіб нашого бачення і сприйняття навколишнього світу. Дослідник звертав увагу насамперед на класифікаційний бік мовної картини світу. Першочерговим завданням для нього було порівняти мовну картину світу з науковою.

Поняття «мовна картина світу» пов’язане з поняттями народ, етнос, нація і розумінням національного характеру.

Лінгвокультурний концепт – ключове поняття лінгвоконцептології та культурологічної лінгвістики. На думку С.Г.Воркачева концепт знаходиться в стадії протерміна, однак, нинішній

стан наукової бази та вивчення теоретичних основ концепту дозволяє говорити про його термінологізацію.

Концепт – культурно маркована смислова одиниця, що є продуктом колективного мислення і зберігається у свідомості мовної особистості та об'єктивується низкою мовних засобів.

У процесі пізнання інформація про навколишню дійсність узагальнюється (концептуалізується) до рівня концепту. У вигляді концепту вона зберігається у свідомості індивіда, а його об'єктивація відбувається за допомогою редукції складного ментального утворення до спрощеного конкретного сенсу в кожному акті спілкування та номінації.

Концепт є уявленням про фрагмент світу. Таке уявлення формується загальнонаціональними ознаками, що доповнюються ознаками індивідуального досвіду і особистої уяви. Концепт – це національний образ, ускладнений ознаками індивідуального уявлення. На матеріалі мовних одиниць розглядають способи реалізації концептів у функціональному аспекті [2, 16].

Кожне національне суспільство, взяте на певному етапі свого історичного розвитку, володіє певним концептуальним апаратом, складові якого конкретизуються у певних термінах, що мають визначені характеристики. Термінологічний апарат є основоположним у будь-якій галузі знань, оскільки тільки з його допомогою можна досягнути взаєморозуміння між спеціалістами.

О.С.Селіванова, говорячи про структуру концепту, визначає його як складну ментальну репрезентацію, утворену кількома каузально пов’язаними елементарними репрезентаціями, які, в свою чергу, формуються внаслідок первинної взаємодії людини з середовищем. М.М.Полюжин, досліджуючи лінгвокультурний концепт, визначає, що оптимальними складовими для повноти його семантичного опису є:

1) понятійна складова, що відображає його ознакову й дефініційну структуру;
2) образна складова, що фіксує когнітивні метафори, які підтримують концепт у мовній свідомості;
3) значеннєва складова, що визначається місцем, яке займає ім’я концепту у лексико-граматичній системі конкретної мови, куди входять також етимологічні й асоціативні характеристики цього імені;
4) специфічна складова для індивіда як носія національного менталітету [5, 425].

На сьогодні в україністиці не існує усталеної й вичерпної класифікації концептів. Вчені виділяють різновиди концептів лише за одним критерієм (соціологічний, гносеологічний, лінгвістичний, лінгвокультурологічний, генетичний, соціолінгвістичний, естетичний тощо).

С.О.Аскольдов виділяє два типи концептів – пізнавальні та художні, акцентуючи увагу на рухомості меж між ними:

– *пізнавальні концепти* – схематичні, мають поняттєву природу, обробляють сферу замінюваних явищ з одного погляду;
– *художні концепти* – діалогічні, оскільки характеризуються чисельністю одночасно значущих поглядів.

В. Ужченко зазначає, що серед концептів виділяють загальнокультурні й етнокультурні:

– *загальнокультурні концепти* – це концепти, що віддзеркалюють загальнолюдські цінності й уписані в культурно-глобальний контекст (концепти Життя, Смерть, Воля);
– *етнокультурні концепти* – це вербалізовані феномени з етнокультурним компонентом, уписані в культурно-національний (культурно-ареальний) контекст (для українців – це концепти Віз, Хата, Рушник).

А. Гуревич розподіляє культурні концепти на

– *космічні* (універсальні категорії культури, що перегукуються з філософськими категоріями часу, простору, руху);
– *соціальні* (просто культурні категорії Свобода, Право, Багатство, Власність).

А. Вежбицька використовує семантичний параметр і вводить терміни концепт-мінімум, концепт-максимум та енциклопедичний додаток:

– *концепт-мінімум* – характеризує неповне володіння смислом слова, що притаманне звичайному носію мови, якому відома сама реалія, але вона є начебто периферійною для його життєвої практики;

– *концепт-максимум* – охоплює «повне» володіння смислом слова, що притаманне звичайному носію мови, якому реалія відома в усьому її обсязі;

– *енциклопедичний додаток* – розширює концепт-максимум професійними знаннями.

В. Карасик пропонує протиставляти три типи концептів:

– *етнокультурні концепти* – ментальні утворення, актуальні для всієї етнокультури;

– *соціокультурні концепти*, актуальні для певної групи в межах певної лінгвокультури. Концепти цього типу неоднорідні: виділяють концепти, що об'єднують великі групи людей за віковими, гендерними, освітніми, становими ознаками, та концепти, що ідентифікують малі групи носіїв певної субкультури – від об'єднань за інтересами до родини;

– *індивідуально-культурні концепти,* актуальні для індивідуума: індивідуально-авторські концепти, що виражаються ключовими словами, властивими письменнику чи філософу; концепти, що визначають психотип особистості [2, 118-122].

За когнітологічним параметром виокремлюють дві групи концептів:

– первинні й вторинні концепти:

• *первинні концепти* – це вихідні концепти, сутність яких не підлягає аналізу;

• *вторинні концепти* – похідні концепти, що розвинулись з первинних, підлягають подальшому уточненню та модифікаціям, потрапляючи під вплив інших концептів постійно видозмінюються;

– прості й складні:

• *прості концепти* – концепти репрезентовані одним словом у мовній картині світу;

• *складні концепти* – концепти представлені словосполученнями і реченнями [3, с. 90-91].

Концептуальна структура складається з базових та образних ознак. Базові ознаки формуються мотивуючою ознакою, яка закріплена у внутрішній формі слова, понятійними ознаками, актуалізованими в словникових дефініціях відповідної лексеми – репрезентанта концепту – у вигляді семантичних компонентів, а також і системи синонімів. Серед первинних ознак виділяються особливі категоріальні ознаки, які пов'язані з мотивуючою ознакою і ознаками, які актуалізовані в словникових дефініціях, родо-видовими відношеннями. Вторинні ознаки є образними, вони об'єктивуються у вигляді концептуальних метафор. До категоріальних ознак також належать і ціннісно-оцінні ознаки. Образні ознаки, які входять в структуру концепту, є ознаками, що актуалізують на основі переносів [1, 370].

Концептуальна система мови, яка передається мовними засобами, проливає світло на деякі аспекти пізнання. Щоб посягнути їх, необхідно провести аналіз семантики конкретних мовних одиниць і особливостей їх функціонування.

Для дослідження взято поле емоцій і його актуалізацію в англійській мові, а саме емоцію «страх», яка описана засобами англійської мови, що функціонує в художньому тексті і її репрезентацію в метафоричних, фразеологічних та ідіоматичних виразах.

Емоційна інформація складає певну частину когнітивного змісту тексту. Когнітивний підхід до дослідження емоційного простору дозволяє визначити роль і описати форми об'єктивації емоції «страх» в структурі тексту. Відомо, що художній текст відображає найбільш повне виявлення емоційності, як автора, так і персонажів тексту. Страх є одним з ключових концептів культури, так як він є базовою одиницею картини світу, яка обумовлена культурою. Розгляд страху як окремої емоції дозволяє визначити вплив страху на когнітивні процеси і поведінкові акти, а також виявити особливості його взаємодії з іншими емоціями. В кожному

конкретному епізоді тексту, де є емоційний простір страху, останнє включає один з можливих варіантів опису моделі емоційної ситуації.

Проаналізувавши сюжет, можна впевнено стверджувати про наявність концепту «страх», як основної риси, що характеризує діяльність головного героя та його вплив на персонажів.

1. Прямі синоніми лексеми «*страх / fear*» – *dread, scare, frightened, dismay,* зустрічаються в тексті лише по одному разу, проте позначають увесь сенс, який в них вкладений.

2. «*Самотність*», що є однією з багатьох причин страху, зображується такими лексичними одиницями, як: *loneliness, alone, confinement.* В реченні «*The palace is a construction begun early in Hannibal 's student life. In his years of* ***confinement*** *he improved and enlarged his palace, and its riches sustained him for long periods while warders denied him his books»* підкреслюється самотність головного героя, його відчуженість, яка може приносити негативні наслідки, як для самого героя, так і впливати на його поведінку та ставлення до оточуючих.

3. Жорстокість – це одна із рис, котрі навіюють страх. Лексичні одиниці, що виражають жорстокість: *injury, war, torture, wound, suffer, break, siege, destroy, usurp, crack, avenge, violence, rape, fake, strangle, criminal, crime, alternation, beat, fight.* В тексті це виражається, як: «*It's the bullies who get* ***injured****. Hannibal does not observe the pecking order. They're always bigger and he* ***hurts*** *them very quickly and sometimes severely», «I'll turn a blind eye, young man, if you* ***confess*** *to my wife at once».* В цих реченнях описується поведінка героїв, котрі жорстоко ставляться до інших. Яскраво це виражається в реченні *«The commissioner was in a good humor, having seen Faust* ***suffer*** *for his sins»,* в якому герой «*commissioner*» насолоджувався стражданням іншої людини.

4. Найбільш вживаними лексичними одиницями виявились ті, які стосуються смерті: *kill* (46 випадків вживання), *murder* (7 випадків), *death* (20 випадків), dead (55 випадків), execution (6 випадків). Поняття страху і смерті завжди були пов’язані.

Thousands were put in slave labor battalions and worked to death.

В реченні «*Paul the butcher's* ***violent death*** *was no tragedy to many of the villagers, whose mayor and several aldermen had been shot by the Nazis as reprisals for Resistance activity during the occupation»* описується байдужість людей до долі свого односельця, що також викликає жах.

5. Кольори: *black* (43 од.), *red* (28 од.). Кольори завжди були символічними, особливо, коли вони підкреслюють певні риси чи особливості героїв. Чорний колір, як правило, символізує нещастя, горе, траур, загибель, що зазвичай і є причиною страху: *«The rider wore* ***black*** *coveralls and a* ***black*** *balaclava», «Standing in the kitchen garden with his little sister Mischa and threw bread to the black swans on the* ***black*** *water of the moat», «Hannibal Lecter, thirteen, stood alone on the rubble beneath the moat's embankment at the former Lecter Castle and threw crusts of bread onto the* ***black*** *water».*

Отже, відображення емоції «страх» в художньому тексті відбувається за рахунок номінації і також містить комплексний опис з різними способами об’єктивації цієї емоції. Проведені дослідження дозволяють говорити про стилістичний потенціал засобів передачі значення «страх», які представлені як нейтральними словами з семою «страх», так і емоційно-забарвленою лексикою, котра передає переживання і стан суб’єкта.

ЛІТЕРАТУРА

1. Деева Н.В. Структура концептов «жизнь» «смерть» в русской языковой картине мира / Н.В. Деева // Мир человека и мир языка: Коллективная монография . – Кемерово: ИПК «Графика», 2003. – С. 365-373.

2. Карасик В.И., Стернин И.А. Антология концептов / В.И. Карасик, И.А.Стернин. Том 1. – Волгоград: Парадигма, 2005. – 352 с.

3. Кубрякова Е.С. Краткий словарь когнитивных терминов / Е.С.Кубрякова, В.З.Демьянков, Ю.Т.Панкрац и др. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1996. – 245 с.

4. Попова З.Д., Стернин И.А. Понятие «концепт» в лингвистических исследованиях / З.Д.Попова, И.А.Стернин. – Воронеж, 1999. – 630 с.

5. Селиванова Е.А. Когнитивная ономасиология / Е.А.Селиванова. – К.: Фитосоциоцентр, 2000. – 248 с.
6. Harris T. Hannibal Rising / T.Harris. – William Heinemann: London, 2006. – 326 p.

Науковий керівник: канд. пед. н., доц. кафедри романо-германських мов РДГУ Воробйова І.А.

Мулько Т.М.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК КОМПОНЕНТ ОБРАЗНОЇ СИСТЕМИ РОМАНУ АГАТИ КРІСТІ «THE MURDER OF ROGER ACKROYD»

У статті розглядається проблема стилістичної характеристики фразеологізмів та їх функцій у романі Агати Крісті «*The Murder of Roger Ackroyd*».

Особлива роль фразеологізмів під час аналізу художніх текстів обумовлює актуальність даної проблеми, яка має вагоме теоретичне висвітлення у працях багатьох відомих дослідників (Р.П. Зорівчак, В.М. Телія, С. Влахов, С. Флорин, Д.А. Добровольський, Л.Г. Скрипник).

Спираючись на теоретичні положення наукових праць названих учених, ми зробили спробу визначити особливості англійських фразеологізмів у літературному творі.

Мета дослідження – описати стилістичні особливості використання фразеологізмів у романі Агати Крісті «Вбивство Роджера Екройда» та визначити їх функції.

Перший справжній успіх прийшов до Агати Крісті навесні 1926 року, коли побачив світ роман «The Murder of Roger Ackroyd».

Дія роману відбувається в уявному англійському селищі – Кінгз-Еббот. Розповідь ведеться від імені лікаря Джеймса Шеппарда, який згодом стає асистентом детектива Еркюля Пуаро. Головними дійовими особами є: Джеймс Шеппард – лікар-оповідач, Еркюль Пуаро – детектив, Роджер Екройд – заможний бізнесмен, Кароліна Шеппард – сестра Джеймса, Ральф Пейтен – прийомний син Роджера Екройда, Джефрі Реймонд – секретар Роджера, Гектор Блент – майор та інші.

Найбільш значущий прийом, використання якого призвело до виникнення численних дискусій, – це введення до роману оповідача, який згодом виявився вбивцею. Задумом Агати Крісті було те, що лікар Шеппард не приховував правди і не брехав – він просто недоговорював певні деталі та приховував лише незначні події.

Одразу ж після публікації роман викликав безліч несхвальних відгуків, адже у ньому письменниця порушила непорушний канон класичного детектива – оповідач ні за яких умов не повинен був бути злочинцем. У газеті «*News Chronicle*» роман навіть був названий «невдалим розчаруванням автора» [Цит. за: 1, 58]. В наш час роман вважається одним із кращих творів Агати Крісті і шедевром детективного жанру. Він потрапив до сотні кращих детективів XX століття.

Одним із компонентів образної системи цього роману є фразеологізми. В оригінальному тексті нами зафіксовано 85 фразеологічних одиниць.

Фразеологічні одиниці набагато виразніше, ніж окремі слова, розподіляються в певних структурно - функціональних стилях, проявляючи свою належність до кожного з них, а також до сфери усного чи писемного мовлення, мають більш яскраве експресивне чи емоційне забарвлення [2, 36]. Серед них, передусім, виокремлюються нейтральні (або міжстильові), що не мають емоційно-експресивного забарвлення і функціонують у всіх стилях мови (являють собою загальновживані найменування певних предметів і явищ дійсності), та стилістично забарвлені, яких зазвичай більше. «У лексем домінанта, як правило, належить до нейтрального стилю, а у фразеологізмів,- підкреслює Л. Скрипник, - вона звичайно виходить за межі нейтрального стилю й тяжіє до стилістично забарвлених функціональних різновидів» [6, 48].

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА ТА ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ МОВИ І МЕТОДИ ЇХ ДОСЛІДЖЕНЬ......4

Андрейко М.А. КЕПКУВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ВЕРБАЛЬНОЇ АГРЕСІЇ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ 4

Андрощук І.П. СТИЛИСТИЧЕСКОЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРЕЦЕДЕНТНЫХ ВЫСКАЗЫВАНИЙ В ЗАГОЛОВКАХ ГАЗЕТНЫХ ТЕКСТОВ.....7

Васькіна Ю.В. МЕТОДИ ДЕРИВАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ АНТРОПОНІМІЦІ.....10

Гембік Н.М. ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ МОВНИХ ЗАСОБІВ ФРАНЦУЗЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ 13

Глабець М.Ю. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ІНТЕНЦІЇ У КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІЙ ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПАРАДИГМІ.....15

Городна Ю.І. МЕТОНІМІЧНІ МОДЕЛІ НОМІНАЦІЇ ПРЕДМЕТІВ МАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)……19

Гребенюк Ю.К. ДО ПРОБЛЕМИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИН СВІТУ 23

Давидович Х.В. ПОНЯТТЯ ЕМОЦІЙНОГО КОНЦЕПТУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....26

Давидюк О.В. РЕАЛІЇ ЯК ЗАСІБ ПЕРЕДАЧІ НАЦІОНАЛЬНОГО КОЛОРИТУ.....30

Доброчинська Л.С. ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АМЕРИКАНСЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ 34

Кінащук А.В. ТРАГЕДІЯ «РОМЕО ТА ДЖУЛЬЄТТА» В.ШЕКСПІРА: СПРОБА ҐЕНДЕРНОГО АНАЛІЗУ 38

Корзієнко Н.В. ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 44

Лавренюк О.А. СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТИПОВИХ АНГЛІЙСЬКИХ НАЗВ МУЗИЧНИХ ГУРТІВ ТА ВИКОНАВЦІВ.....47

Левик Ю.І. ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ ЗМІСТ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ З АНІМАЛІСТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ.....51

Лялька О. ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» У РОМАНІ ТОМАСА ГАРРІСА «HANNIBAL RISING» 54

Мулько Т.М. ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК КОМПОНЕНТ ОБРАЗНОЇ СИСТЕМИ РОМАНУ АГАТИ КРІСТІ «THE MURDER OF ROGER ACKROYD» 58

Осіпчук Т.А. ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ ДІЄСЛІВ РУХУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ..61

Скрипка В.К. ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДА ИМЕН СОБСТВЕННЫХ В АНГЛИЙСКОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ТЕКСТЕ 64

Собіпан Є.О. АВТОРСЬКІ НОВОТВОРИ ЯК ЗАСІБ ВТІЛЕННЯ МІФОЛОГІЧНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ДЖ. Р. Р. ТОЛКІНА 67

Соботюк І.О. ЛІНГВІСТИЧНІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ ‘HOME’ У РОМАНІ МАРИНИ ЛЕВИЦЬКОЇ «A SHORT HISTORY OF TRACTORS IN UKRAINIAN» 71

Соцький О.І. ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ’Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА 75

Таборовець Я.С. ЛЕКСИЧНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ДЕТЕКТИВНОЇ ПРОЗИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЕНА БРАУНА «ANGELS AND DEMONS») 78

Тарарук Д.П. ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЯК ОСВОЄННЯ МОВНОГО ПРОСТОРУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (на матеріалі роману Д.Д.Селінджера «The Catcher in the Rye» і російськомовного перекладу С. Махова та М. Нємцова) 81

Угринюк Р.В., Петрина Х.В. ЛЕКСИЧНА СПОЛУЧУВАНІСТЬ ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПОДЯКИ 87

Філько Н.І. КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ІНАВГУРАЦІЙНИХ ПРОМОВ ПРЕЗИДЕНТІВ США 93

Харечко А.В. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙ ЛЮДИНИ ЗАСОБАМИ ПАРЕМІЙ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ 98

Шило О.О. ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ «CONSCIENCE»..103

Шкабарова В.В. АНГЛОМОВНИЙ МЕДИЧНИЙ ДИСКУРС ЯК ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ 108

СЕКЦІЯ 2. ІНШОМОВНА МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНЦІЯ В АСПЕКТІ СУЧАСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ. 111

Авдошина Г.А. ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АНГЛОМОВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ЕМОЦІЙНО-ПОЧУТТЄВОЇ СФЕРИ ЛЮДИНИ 111

Бакутіна П.В. ПСЕВДОІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМИ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ 114

Басовець І.М. ВІДОБРАЖЕННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В ГЛОБАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ 117

Горшкова О.П. АНГЛОМОВНА МЕТАФОРИКА ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ 120

Карпенко Г.О. РОЗУМІННЯ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ ТА МЕТАФОРИ У КОНОТАТИВНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ 122

Кликова Е.Д. МЕТАФОРИКА АНГЛОМОВНИХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ 127

Ковальова К.О. ФЕНОМЕН «LIE» ЯК ЗАСІБ ВИКРИВЛЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ 130

Лазутчик М.П. МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» НА МАТЕРІАЛІ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ФРАНЦУЗЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ (ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ) 133

Михайлюкова Т.В. МОВНА КАРТИНА СВІТУ ЯК ОСНОВНЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ 136

Немеришина М.В. КОНЦЕПТ «ДРУЖБА» В ФРАНЦУЗЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ (НА МАТЕРІАЛІ ПАРЕМІЙ) 140

Павлюк Б.А. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ІНВЕКТИВ У РОЗМОВНОМУ ДИСКУРСІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ 144

Пляшко О.В. ЕВФЕМІЗМИ ЯК ЗАСІБ МАНІПУЛЮВАННЯ В МОВІ РЕКЛАМИ 147

Рарок Ю.Р. МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ У ФРАНКОМОВНИХ КРАЇНАХ: КАНАДІ, БЕЛЬГІЇ, ШВЕЙЦАРІЇ (НА ОСНОВІ ФОНЕТИЧНОЇ, ЛЕКСИЧНО ТА ГРАМАТИЧНОЇ СИСТЕМ МОВИ) 151

Сабанюк О.П. КОНЦЕПТ ЯК КЛЮЧОВЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ» 155

Садієва Г.А. ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ТЕКСТІВ ДІЛОВОГО СТИЛЮ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ 160

Слобожан Д.О. СЕМАНИКА І СТРУКТУРА АНГЛОМОВНИХ ЖУРНАЛІСТСЬКИХ ТЕРМІНІВ 163

Степанюк Ю.О. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В УКРАЇНОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДІ РОМАНУ ДЖ. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ» 166

Хлистун А.А. АБРЕВІАТУРИ І СКОРОЧЕННЯ В АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ 172

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА. 175

Бокач М.В. КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ТА ЧАСУ В ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОМУ ДИСКУРСІ . 175

Головачик Т.О. ОСОБЛИВОСТІ ПОЕТИКИ ГОТИЧНОГО У ЛІТЕРАТУРІ 177

Івашкевич Е.Е. THE AMPLIFICATION OF COLLOQUIAL AND EVERYDAY VOCABULARY IN THE TRANSLATION OF THE NOVEL «THE CATHER IN THE RYE» BY JEROME DAVID SALINGER 181

Кир'янчук Т.Б. ПОЕТИКА ХУДОЖНЬОГО ХРОНОТОПУ В РОМАНІ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «УЛІС» 185

Козачук В.М. ЕПІГРАФ ЯК СИЛЬНА ПОЗИЦІЯ (НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАНЬ Е.А.ПО) .. 188

Матчук А.Л., Вокальчук О.Є. ФІЛОСОФІЯ Й ЕСТЕТИКА ПОСТМОДЕРНУ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ КУРТА ВОННЕГУТА Й БЕРНАРА ВЕРБЕРА) 194

Наумчук А.І. ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНО-ОБРАЗНОЇ ПОБУДОВИ ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ МАРІО ВАРГАСА ЛЬОСИ 198

Пономаренко І. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРСОНАЖНОГО СВІТУ РОМАНІВ Е.М. РЕМАРКА… 196

Теребінська Т.В. ХУДОЖНІЙ СВІТ РОМАНУ АЙРІС МЕРДОК «ПІД СІТКОЮ» 204

Трубенок Я.А., Шахновська І.І. ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ЗАСОБІВ ЕКСПРЕСИВНОСТІ В ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ 209

Шибко А.А., Галич О.А. СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ОБРАЗ АНГЛІЇ У ТВОРАХ ЧАРЛЬЗА СНОУ («НАСТАВНИКИ», «КОРИДОРИ ВЛАДИ») 212

СЕКЦІЯ 4. НОВІТНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ. 214

Войчук І.С. РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ УЧНІВ У ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ 214

Зелінська А.В. ЧИТАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ 216

Козій В.В. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНИХ УРОКІВ У НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ 220

Коханевич М.І. МЕТОД ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ ЯК НОВИЙ ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ЛЕКСИКИ 223

Маньковська О.Я. ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ 225

Осипчук І.Л. ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ЗА МЕТОДОМ ПРОЕКТІВ НА СТАРШОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ 229

Старіцина А.О. КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ТА ДЖЕРЕЛА АВТЕНТИЧНИХ І НАВЧАЛЬНИХ ПІСЕНЬ 235

Степанець Н.В. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 237

Чертенко В.А. ВИКОРИСТАННЯ ВІРШОВАНИХ ТВОРІВ ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ 240

Шевчук О.В. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ТВОРЧОГО ПИСЬМА ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ 243

Наукове видання

ФІЛОЛОГІЧНІ ФИТОКИ

Матеріали IV Всеукраїнської
заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми
сучасної іноземної філології»

Відповідальний за підготовку збірника до видання ***Воробйова І.А.***
Комп'ютерна верстка ***Воробйова І.А.***